

Onbeş günlük

DÖRÜM

TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 3 (185)

15 Şubat 1977

1. Halkımız demokratik bir seçim hükümeti istiyor
2. Maocu-bozkurtlara karşı savaş MC hükümetinin düşürülmesi için verilen savaştan ayrılmaz
- BU SAYIDA: 3. Demirel hükümeti, işçi sınıfı ve ilerici güçler üzerindeki baskılarını artırıyor
4. Emperyalizmin kopardığı anti-komünist curcunanın gösterdikleri

Halkımız demokratik bir seçim hükümeti istiyor

İşbirlikçi burjuvazinin en talancı, en terörcü kesimi, seçimler yaklaştıkça kanlı saldırılarını daha da artırdılar. Güdülen amaç, seçimleri kanlı terörle, zorbalıkla kazanmaktır. Özledikleri faşizmi iyice yerleştirmektir. Tek sözle, bugünkü baskı ve sömürü düzenini sürdürmektir. Böylesi bir durum, halk düşmanı MC hükümetini oluşturan partiler arasında çıkar çatışmalarını daha da sertleştiriyor.

Gerici-faşist çevrelerin, onların vurucu gücü olan faşist komandoların, Maocu bozkurtların böylesine açık, böylesine şiddetli saldırılara geçmeleri, bu çevrelerin, gelişen işçi sınıfı, geniş emekçi yığınları, ilerici kuruluş ve örgütlerin direnişi karşısında duydukları korkuyu, endişeyi gösteriyor. Fakat bir kez daha söylemek gerek ki, saldırıların gittikçe daha kanlı biçimler almasının önlenememesinde, MC hükümetinin düşürülmesini, bu hükümeti oluşturan partiler arasındaki çıkar çatışmalarına bırakan, faşizme karşı ulusal demokratik cephenin oluşturulmasına yanaşmayan veya bu uğurda hiç bir pratik girişimde bulunmayan bazı "sosyalist"lerin; faşizme karşı ortak savaşın önemini kavramak istemiyen, veya bu savaşı yalnız parlamento duvarları içine hapsetmeye kalkışan bazı CHP yöneticilerinin de sorumluluğu büyüktür.

Unutmamalı ki, 22 aylık dönemde olduğu gibi, bugün de Demireller, Türkeşler, Erbakanlar, Feyzioğulları işçi sınıfına, ilerici demokratik güçlere karşı kanlı terörde, saldırılarda, uyduluk politikasında her zaman birleşmektedirler ve birleşeceklerdir. Bugün bu çevrelerin çatışmaları su üstüne çıkıyorsa, bu, Türkiye proletaryasının, ilerici demokratik güçlerin, örgüt ve kuruluşların halktan yena bir hükümet için savaşımının yeni boyutlara ulaşmasıyla bu hükümetin temelini daha şiddetli çatırdamasından ileri geliyor.

Türkiye işçi sınıfının, ilerici güçlerin yürüttüğü ardıcıl savaşımın başarısı herşeyden önce, bir avuç faşizm özlemcisinin dışında herkese bu hükümetin artık ayakta kalamayacağını ispatlamasıdır.

Bu durumda çıkarılacak sonuç şudur: Halkımız, bir an önce bu hükümetin düşürülmesini ve yerine demokratik bir hükümetin kurulmasını istiyor. Kurulacak hükümet nasıl bir hükümet olmalıdır?

Bileşim bakımından: Parlamento içi ve parlamento dışı

demokratik güçleri temsil etmelidir. Bu hükümete, halkımıza kan kusturan faşizm özlemcilerine, katil ve hırsız takımına, tek sözle bugünkü kanlı saldırıların tek sorumlusu MC hükümetini oluşturanlara yer verilmemelidir.

Politik bakımdan: Bu hükümet faşist saldırılara derhal son vermeli, faşist komando yuvalarını derhal kapatmalı, devlet kurumlarını, üniversiteleri faşistlerden temizlemeli, bu kanlı saldırıları uygulayanlardan hesap sormalı, 141 ve 142 gibi faşist maddeleri kaldırmalı, TKP'ne özgürlük tanınmalıdır.

Seçimlerin demokratik bir ortamda yapılması ancak böyle bir hükümetle sağlanabilir. Öne sürülen istekler de yalnız böyle bir hükümetle gerçekleşebilir. Bu yönde atılacak her adım faşizme tırmanma politikasını engelleme, demokratik kazanımları savunma ve genişletme savaşında önemli bir aşama olacaktır.

Maocu-bozkurtlara karşı savaş MC hükümetinin
düşürülmesi için verilen savaştan ayrılamaz

22 aydan beri halkımıza kan kusturan, baskı, sulüm ve yoksulluktan başka birşey getirmeyen MC hükümetini oluşturan gerici-faşist karması hükümet işçi sınıfına, ilerici güçlere karşı kanlı saldırılarında faşist komandoları, polisi, jandarma birliklerini olduğu kadar, Maocu bozkurtları da kullanıyor. Bunun en somut örneği, 5 Şubat'ta Ankara'da TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED örgütlerinin ortaklaşa düzenledikleri "Ekonomik ve demokratik haklar miting ve yürüyüşü"nde görüldü. Çeşitli ilerici örgüt ve kuruluşlardan 10 binlerce kişinin katıldığı ve MC hükümetiyle onun faşizme tırmanma politikasının, cinayetlerinin protesto edildiği mitingte Maocu bozkurtlar, polis ve faşist komandolarla birlikte miting katılanlara karşı saldırıya geçtiler. Maocuların bu yeni provokasyonu 5'i

ağır olmak üzere birçak kişinin yaralanmasına sebep oldu.

Mitinge katılanların kararlı tutumu, birlik ve beraberliği karşısında bozguna uğrayan Maocu bozkurtlar, miting meydanından ancak polisin himayesinde kaçabildiler.

Maocu bozkurtların, faşist komandolarla, polisle bütünleştiğini bir kez daha ispatlayan bu olaydan sonra bir basın toplantısı düzenleyen TÖB-DER Genel Başkanı Gazioğlu, özetle şöyle dedi: "Bazı bozguncular, miting öncesi engelleme girişimlerinin sonuç vermemesi üzerine, miting sırasında da halka saldırmayı "meslek" edindiklerini bir kez daha gösterdiler. Maocu olarak tanınan bu faşistler, uluslararası emperyalizm ajanlarının slogan ve pankartlarıyla miting meydanına girmek istediler. Daha sonra da saldırıya geçtiler. Taş, sopa, demir çubuk ve silâh kullanan Maocu bozkurtlar mitinge katılanlarca püskürtüldü. Yürüyüşe geçildiği sırada aynı bozguncu grup, yürüyüş kolunu yarma hareketine girişti. Bunu başaramayınca yine saldırıya geçti. Maocu bozkurtlar bu kez de bozguna uğratıldı."

TÖM-DER, TUTED, Mimar ve Mühendis Odaları, İKD, İGD, çeşitli işçi sendikaları, diğer ilerici kuruluş ve örgütler, yaptıkları açıklamalarda ve yayınladıkları bildirilerde, Maocu faşistlerin bu yeni provokasyonunu sert bir dille yerdiler ve bu bozguncu akıma karşı savaşın sürekli sürdürülmesi için tüm ilerici, yurtsever, anti-faşist, anti-emperyalist güçleri ortak savaşa çağırdılar.

Görüldüğü gibi Maocu bozkurtlar da, faşist komandolar gibi, bugünkü halk, ulus düşmanı MC hükümetinin vurucu gücü görevini yapmaktadırlar. Bunun için de işçi sınıfının, ilerici, yurtsever güçlerin ileri, halktan yana, demokratik bir hükümet uğrundaki savaşını güçlendikçe gerici-faşist karması hükümet Maocu bozkurtları daha sık kullanmaya başlı-

yor. Bugün kesinlikle söyleyebiliriz ki, Maocu bozkurtların provokasyonları, faşizme tırmanma politikasını sürdürmek için uygulanan kanlı saldırılara paralel gidiyor. Bunların arasındaki sıkı bağlar gün geçtikçe daha açık-seçik ortaya çıkıyor.

Böylesi bir durumda Maocu bozkurtlara karşı savaş bugünkü ulus düşmanı Demirel hükümetini alaşağı etme, yerine halktan yana ileri, demokratik bir hükümeti getirme savaşından ayrılmaz. Maocu bozgunculara karşı savaş sürekli dir. Onların provokasyonlarına meydan vermemek, emperyalizmin bu ajanlarını bozguna uğratmak, ^{savaşındaki başarı} tüm ilerici güçlerin birlik ve beraberliğine bağlıdır.

Demirel hükümeti işçi sınıfı ve ilerici güçler
üzerindeki baskılarını artırıyor

Gerici-faşist karmaşı Demirel hükümetinin işçi sınıfına, ilerici, yurtsever güçlere, devrimci öğrencilere karşı uyguladığı memleket çapındaki kanlı faşist terör bütün şiddetiyle sürdürülüyor. Tek sözle, faşist komandoların, polis in ve onlarla bütünleşen, Maocuların aracılığıyla uygulanan bu kanlı terör, faşist tırmanmaya karşı olan; kan dökülmesine, baskılara son verilmesini, üniversite ve okullarda can güvenliğinin sağlanmasını, faşist komando yuvalarının kapatılmasını, bu kanlı saldırıların kaynağı olan MC hükümetinin çekilmesini isteyen herkesi hedef almaktadır. Yurtsever gençlerin, sokak ortasında, okullarda polis in gözü önünde faşist komandolarca öldürülmesi veya yaralanması günlük olaylar haline gelmiştir.

Ocak ayının son haftasında Şişli Halâskar Gazi Caddesindeki İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesinden çıktık-tan sonra ortadan kaybolan "Teknik Güç" gazetesi yazı işleri müdürü Zeki Erginbay 12 gün soıra ölü bulunmuştur. Yapılan

otopside,Zeki Erginbay'ın öldürülmeden önce işkenceden geçirildiği saptanmıştır. Demokratik kuruluş ve örgütler yaptıkları açıklamalarda,Zeki Erginbay'ın polis ve hükümetin vurucu gücü olan komandolarca kaçırıldığını,daha sonra da kendisine yapılan işkenceden sonra kahpece öldürüldüğünü belirttiler.

Şubat ayının ilk yarısında İstanbul,Ankara,İzmir,Trabzon,Konya, Diyarbakır ve ülkenin diğer kent ve bölgelerinde düzenlenen komando saldırılarında birçok vatandaş yaralandı. Komandoların saldırılarını fırsat bilen polis,birçok yerde düzenlediği baskınlar sonucu ilerici,yurtsever güçleri tutukladı.

Faşizme tırmanma politikasını sürdürme yolunda halkımıza karşı harp açarcasına saldırıya geçen Demirel hükümeti, ilerici, demokratik kuruluş ve örgütler üzerindeki baskılarına da hız verdi. Ankara Valiliği hükümetin emriyle, 5 Şubatta Ankara'da, "Faşizme ve kanlı saldırılara" karşı bir miting ve yürüyüş düzenliyen TOB-DER, TUM-DER ve TÜTED örgütlerini kapattı. Daha sonra bu örgütlerin merkezlerini basarak arama-tarama yaptı.

Halk düşmanı Demirel hükümeti,bunların yanısıra, gelişen işçi direnişlerini bastırmak için de geniş çapta eyleme geçti. Hükümet bir yandan fabrikaları,çeşitli işletmeleri faşist komandoların birer yuvası haline getirmek için olağanüstü tedbirler alırken, öte yandan da sürdürülen direnişleri kırmak,alınan grev kararlarının uygulanmasını engellemek amacıyla işçi grevlerini sürekli ertelemektedir. Bunu yaparken birçok yerde de patronların lokavt uygulamalarını önermektedir.

Faşist,kanlı saldırılara hız verilmesi,demokratik örgüt ve kuruluşların üzerinde baskıların artırılması,işçi

grevlerinin ertelenmesi, işbirlikçi burjuvazinin, MC hükümetinin baskı ve sömürü düzenini sürdürmek için faşizmi yerleştirme isteminin açık bir yansımasıdır. Bu durumda yapılacak iş, böylesi bir tehlikeye karşı bütün anti-faşist güçlerin, kanlı saldırılara karşı olan herkesin ve her örgütün eylem birliğini sağlamaktır. Genel seçimlerin yaklaşmasıyla böylesi ortak bir eylemin sağlanması daha da güncelleşmiştir.

Emperyalizmin kopardığı anti-komünist curcunanın gösterdikleri

Sosyalist sistemin her bakımdan güçlenmesi, dünya proletaryasının tekellerle vurguncu çevrelerin sömürü ve baskısına karşı yürüttüğü sınıf savaşımının yeni boyutlara ulaşması, ulusal kurtuluş savaşlarının başarı üstüne başarı kazanması karşısında, çürüyen, yıkılmaya mahkum kapitalist düzeninin ömrünü uzatmaya çalışan emperyalist çevreler sosyalist ülkelere karşı ideolojik saldırılarını son günlerde yeniden yoğunlaştırdılar. Emperyalizmin ve NATO'nun soğuk harp politikasının borazanlığını yapan basın organları, kopardıkları "insan hakları" yaygarasıyla, içinde buldukları ekonomik, politik ve sosyal bunalımlardan halkın dikkatini başka yönlere çekmek istiyorlar. Sovyetler Birliği'nin, diğer sosyalist ülkelerin başını çektiği yumuşama sürecini, Helzinki Konferansı sonuç belgesinde yer alan hükümlerin uygulanmasını, bu konferansa katılan ülkelerin Haziran ayında Belgrad'ta yapacakları forumu baltalamaya çalışıyorlar. Giriştikleri korkunç silâhlanmayı haklı göstermek, sosyalist ülkelerin barışçıl önerilerini yozlaştırmak istiyorlar.

Uluslararası emperyalizmin, özellikle Amerikan emperyalizminin uyduluğunu yapan ülke izdeki gerici-faşist çevreler, bunların emrindeki basın, radyo ve televizyon soğuk harpçilerin bu saldırı kampanyasını, anti-komünizm, anti-sovyetizm kampanyasını daha şiddetli bir biçimde sürdürüyor. "Tercüman", "Hürriyet", "Son Havadis" gibi emperyalizmin borazanlığını yapan gerici basın, sosyalist ülkelerde "insan hakları çiğneniyor", "hürriyet yoktur" diye yazabiliyorlar. Yalnız bir yıl içinde 150'den fazla yurtseverin öldürüldüğü 10 binden fazla politik tutuklunun, yurtseverin zindanlarda çürütüldüğü, demokratik hakları uğrunda direnen işçilerin tutuklandığı, işten atıldığı, "demokratik üniversite" isteyen öğrencilerin kurşunlandığı, faşizme ve pahalılığa son diyen öğretmenlerin kıyıldığı, toprak isteyen köy emekçilerinin üzerine jandarma birliklerinin sürüldüğü, işçi sınıfının öncü, savaştan örgütü TKP'nin yasaklandığı, gerici-faşist karması bir hükümetin halkımıza kan kusturduğu bir düzende insan haklarının "sağlandığı" aldatmacasını yaymaya çalışıyorlar.

Bugün Şili'de, Amerika Birleşik Devletleri'nde, Kuzey İrlanda'da, Federal Almanya'da, İsrail'de, Güney Afrika ve Rodezya'da olduğu gibi, Türkiye'de de insan hakları diye bir şey yoktur. İnsan haklarının sağlanmasını istedikleri ve bu uğurda savaştıkları için işçileri, yurtsever gençleri, ilerici güçleri kurşunlayan, tutuklayan, işkence yapanlar "insan haklarından" söz edemezler. Onların bu yaygarası, gelişen direnişlerden, sömürü ve baskı düzeninin temellerinin çatırdamasından duydukları korkuyu gösteriyor.